

Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

► B

DIREKTIVA SVETA
z dne 21. maja 1991
o čiščenju komunalne odpadne vode
 (91/271/EGS)
 (UL L 135, 30.5.1991, str. 40)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
► <u>M1</u>	Direktiva Komisije 98/15/ES z dne 27. februarja 1998	L 67	29	7.3.1998
► <u>M2</u>	Uredba (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. septembra 2003	L 284	1	31.10.2003
► <u>M3</u>	Uredba (ES) št. 1137/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008	L 311	1	21.11.2008
► <u>M4</u>	Direktiva Sveta 2013/64/EU z dne 17. decembra 2013	L 353	8	28.12.2013

DIREKTIVA SVETA
z dne 21. maja 1991
o čiščenju komunalne odpadne vode
(91/271/EGS)

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti člena 130s Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽²⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽³⁾,

ker je bila z Resolucijo Sveta z dne 28. junija 1988 o varstvu Severnega morja in drugih voda v Skupnosti ⁽⁴⁾ Komisija pozvana, da predloži predloge ukrepov, ki so potrebni na ravni Skupnosti za čiščenje komunalne odpadne vode;

ker onesnaženje zaradi nezadostnega čiščenja odpadne vode v eni državi članici pogosto vpliva na vode drugih držav članic; ker je v skladu s členom 130r potrebno ukrepanje na ravni Skupnosti;

ker je za preprečitev škodljivih vplivov na okolje zaradi odvajanja nezadostno obdelane komunalne odpadne vode splošno potrebno sekundarno čiščenje komunalne odpadne vode;

ker je v občutljivih območjih nujno zahtevati strožje čiščenje; ker bi lahko na nekaterih manj občutljivih območjih zadostovalo primarno čiščenje;

ker bi morala biti tehnološka odpadna voda, ki vstopa v kanalizacijski sistem, kot tudi odvajanje odpadne vode in odlaganje blata iz komunalnih čistilnih naprav predmet splošnih predpisov ali pravil in/ali posebnih dovoljenj;

ker bi morale za odvajanje biološko razgradljive tehnološke odpadne vode iz določenih industrijskih sektorjev, ki se pred izpustom v sprejemne vode ne prečisti v komunalni čistilni napravi, veljati ustrezne zahteve;

ker bi bilo potrebno vzpodbujati recikliranje blata, ki nastaja pri čiščenju komunalne odpadne vode; ker bi bilo treba odlaganje blata v površinske vode postopoma ukiniti;

ker bi bilo potrebno spremljati čistilne naprave, sprejemne vode in odlaganje blata, da bi zagotovili varstvo okolja pred škodljivimi vplivi odvajanja odpadnih voda;

ker je treba zagotoviti, da je javnost preko rednih poročil informirana o odvajanju odpadne vode in blata;

ker bi morale države članice pripraviti nacionalne programe za izvajanje te direktive in jih predložiti Komisiji;

⁽¹⁾ UL C 1, 4.1.1990, str. 20 in
UL C 287, 15.11.1990, str. 11.
⁽²⁾ UL C 260, 15.10.1990, str. 185.
⁽³⁾ UL C 168, 10.7.1990, str. 36.
⁽⁴⁾ UL C 209, 9.8.1988, str. 3.

▼B

ker bi moral biti ustanovljen odbor za pomoč Komisiji glede izvajanja ter prilagoditve tehničnemu napredku te direktive,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Ta direktiva ureja zbiranje, čiščenje in odvajanje komunalne odpadne vode ter čiščenje in odvajanje odpadne vode iz določenih industrijskih sektorjev.

Cilj te direktive je varstvo okolja pred škodljivimi vplivi zgoraj navedenega odvajanja odpadne vode.

Člen 2

Za namene te direktive pomeni izraz:

1. „komunalna odpadna voda“ odpadno vodo iz gospodinjstev ali mešanico odpadne vode iz gospodinjstev s tehnološko odpadno vodo in/ali s padavinsko vodo;
2. „odpadna voda iz gospodinjstev“ odpadno vodo iz naselij in ustanov, ki izvira pretežno iz človeškega metabolizma in dejavnosti gospodinjstev;
3. „tehnološka odpadna voda“ katera koli odpadna voda, ki se odvaja iz objektov za gospodarske ali industrijske namene, ki ni odpadna voda iz gospodinjstev ali padavinska voda;
4. „aglomeracija“ območje, kjer je poseljenost in/ali gospodarska aktivnost zgoščena v takšni meri, da je možno zbiranje odpadne vode in odvajanje v komunalno čistilno napravo ali končno mesto izpusta;
5. „kanalizacijski sistem“ sistem kanalov, ki zbira in odvaja komunalno odpadno vodo;
6. „1 PE (populacijski ekvivalent)“ organsko, biološko razgradljivo breme, ki ima petdnevno biokemijsko porabo kisika (BPK5) 60 g kisika na dan;
7. „primarno čiščenje“ čiščenje komunalne odpadne vode s fizikalnim in/ali kemičnim postopkom, ki vključuje posedanje trdnih delcev, ali drug postopek, pri katerem se BPK5 surove odpadne vode pred izpustom zmanjša za vsaj 20 %, vsebnost neraztopljenih snovi surove odpadne vode pa se zmanjša za vsaj 50 %;
8. „sekundarno čiščenje“ čiščenje komunalne odpadne vode po postopku, ki večinoma vključuje biološko čiščenje s sekundarnim posedanjem, ali drug postopek, v katerem se upoštevajo zahteve, določene v tabeli 1 Priloge I;
9. „primerno čiščenje“ čiščenje komunalne odpadne vode po katerem koli postopku in/ali v sistemu odvajanja, ki po izpustu omogoča, da dosežajo vode, v katere se odpadne vode izlijejo, ustrezne cilje kakovosti in da so v skladu z določbami te in drugih direktiv Skupnosti;
10. „blato“ preostalo obdelano ali neobdelano blato iz komunalnih čistilnih naprav;

▼B

11. „eutrofikacija“ obogatitev vode s hranili, posebno spojinami dušika in/ali fosforja, kar povzroči pospešeno rast alg in višjih rastlinskih vrst, posledica česar je neželena motnja ravnotežja organizmov, prisotnih v vodi, ter kakovosti zadevne vode;
12. „estuarij“ prehodno območje ob ustju reke med sladko in morsko vodo. Države članice določijo zunanje (v smeri proti morju) meje estuarijev za namene te direktive kot del programa za izvajanje v skladu s členom 17(1) in (2);
13. „obalne vode“ vode zunaj črte oseke ali zunanjih meja estuarija.

Člen 3

1. Države članice za vse aglomeracije zagotovijo kanalizacijske sisteme za komunalno odpadno vodo

— najkasneje do 31. decembra 2000 za tiste s populacijskim ekvivalentom (PE) nad 15 000 in

— najkasneje do 31. decembra 2005 za tiste s PE med 2 000 in 15 000.

Države članice za komunalne odpadne vode, ki se odvajajo v sprejemne vode, ki štejejo med „občutljiva območja“, kot so opredeljena v členu 5, zagotovijo kanalizacijske sisteme najkasneje do 31. decembra 1998 za aglomeracije s PE večjim od 10 000.

Če ureditev kanalizacijskega sistema ni upravičena, bodisi ker ne bi bilo ustrezne koristi za okolje bodisi ker bi bili stroški previsoki, se uporabijo individualni sistemi ali drugi primerni sistemi, ki dosežejo enako raven varstva okolja.

▼M4

(1a) Z odstopanjem od prvega in drugega pododstavka odstavka 1 Francija za Mayotte kot najbolj oddaljeno regijo v smislu člena 349 Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Mayotte) zagotovi, da bodo vse aglomeracije imele zbiralne sisteme za zbiranje komunalne odpadne vode:

— najpozneje do 31. decembra 2020 za aglomeracije s PE nad 10 000, ki bodo zajele vsaj 70 % obremenitve, ustvarjene na Mayottu;

— najpozneje do 31. decembra 2027 za aglomeracije s PE nad 2 000.

▼M3

2. Kanalizacijski sistemi, opisani v odstavku 1, morajo izpolnjevati zahteve iz dela A Priloge I. Komisija lahko spremeni te zahteve. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 18(3).

▼ B*Člen 4*

1. Države članice zagotovijo, da bo komunalna odpadna voda, ki vstopa v kanalizacijske sisteme, pred izpustom obdelana v sekundarnem postopku čiščenja ali primerljivem postopku, kot sledi:

- najkasneje do 31. decembra 2000 za vse izpuste iz aglomeracij s PE večjim od 15 000,
- najkasneje do 31. decembra 2005 za vse izpuste iz aglomeracij s PE med 10 000 in 15 000,
- najkasneje do 31. decembra 2005 za izpuste v sladke vode in v estuarije iz aglomeracij s PE med 2 000 in 10 000.

▼ M4

(1a) Z odstopanjem od odstavka 1 Francija za Mayotte zagotovi, da bo komunalna odpadna voda, ki vstopa v zbiralne sisteme, pred izpustom obdelana v sekundarnem postopku čiščenja ali enakovrednem postopku:

- najpozneje do 31. decembra 2020 za aglomeracije s PE nad 15 000, ki bodo skupaj z aglomeracijami iz člena 5(2a) zajele vsaj 70 % obremenitve, ustvarjene na Mayottu;
- najpozneje do 31. decembra 2027 za aglomeracije s PE nad 2 000.

▼ B

2. Izpusti komunalne odpadne vode v visokogorskih področjih (nad 1 500 m nadmorske višine), kjer je težko izvajati učinkovito biološko čiščenje zaradi nizkih temperatur, se lahko obdelajo v postopkih čiščenja, ki so manj strogi od tistih, določenih v odstavku 1, pod pogojem, da natančne raziskave pokažejo, da takšni izpusti ne vplivajo škodljivo na okolje.

▼ M3

3. Izpusti iz komunalnih čistilnih naprav, opisani v odstavkih 1 in 2, morajo izpolnjevati ustrezne zahteve iz dela B Priloge I. Komisija lahko spremeni te zahteve. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 18(3).

▼ B

4. Obremenitev, izražena s PE, se izračuna na podlagi najvišje povprečne tedenske obremenitve, ki se v enem letu dovede v čistilno napravo, pri čemer se ne upoštevajo neobičajne okoliščine, kot je na primer velika količina padavin.

Člen 5

1. Za namene iz odstavka 2 države članice do 31. decembra 1993 opredelijo občutljiva območja v skladu z merili, določenimi v Prilogi II.

2. Države članice zagotovijo, da bodo komunalne odpadne vode, ki se dovajajo v kanalizacijske sisteme, pred izpustom v občutljiva območja podvržene strožjemu postopku čiščenja, kot je tisti, opisan v členu 4, in sicer najkasneje do 31. decembra 1998 za vse aglomeracije s PE večjim od 10 000.

▼ M4

(2a) Z odstopanjem od odstavka 2 Francija za Mayotte zagotovi, da bo komunalna odpadna voda, ki vstopa v zbiralne sisteme, pred izpustom na občutljiva območja obdelana v postopku čiščenja, ki je strožji

▼M4

od postopka v členu 4, najpozneje do 31. decembra 2020 za aglomeracije s PE nad 10 000, ki bodo skupaj z aglomeracijami iz člena 4(1a) zajele vsaj 70 % obremenitve, ustvarjene na Mayottu.

▼M3

3. Izpusti iz komunalnih čistilnih naprav, opisani v odstavku 2, morajo izpolnjevati ustrezne zahteve iz dela B Priloge I. Komisija lahko spremeni te zahteve. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebi-stvenih določb te direktive, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 18(3).

▼B

4. Zahtev za posamične čistilne naprave, določene v odstavku 2 in 3 zgoraj, pa ni treba izpolnjevati na občutljivih območjih, za katere se lahko izkaže, da znaša minimalni odstotek zmanjšanja celotne obremenitve komunalne odpadne vode, ki vstopa v vse čistilne naprave na tem območju, najmanj 75 % celotnega fosforja in najmanj 75 % celotnega dušika.

5. Za izpuste iz komunalnih čistilnih naprav, postavljenih na zbiralnih področjih občutljivih območij, ki prispevajo k onesnaževanju teh območij, veljajo odstavki 2, 3 in 4.

V primerih, ko zgoraj navedena zbiralna področja ležijo delno ali v celoti v drugi državi članici, se uporablja člen 9.

6. Države članice zagotovijo, da se najmanj vsaka 4 leta ponovno pregleda, ali je treba določiti nadaljnja občutljiva območja.

7. Države članice zagotovijo, da bodo v območjih, ki bodo po koncu pregleda v skladu z odstavkom 6 določena za občutljiva območja, v sedmih letih izpolnjene zgornje zahteve.

8. Državi članici za namene te direktive ni potrebno določiti občutljivih območij, če izvaja čiščenje po odstavkih 2, 3 in 4 na svojem celotnem ozemlju.

Člen 6

1. Za namene odstavka 2 lahko države članice do 31. decembra 1993 določijo manj občutljiva območja v skladu z merili, določenimi v Prilogi II.

2. Odpadna voda iz aglomeracij s PE med 10 000 in 150 000, ki se izliva v obalne vode, in odpadna voda iz aglomeracij s PE med 2 000 in 10 000, ki se izliva v estuarije, ki ležijo v območjih iz odstavka 1, se lahko obdela po postopku čiščenja, ki je manj strog kot tisti iz člena 4, če:

— se ta voda pred izpustom očisti vsaj s primarnim postopkom čiščenja, kot je določen v členu 2(7), v skladu s kontrolnimi postopki, določenimi v Prilogi I. D,

— obsežne študije pokažejo, da odvajanje teh voda ne bo škodljivo vplivalo na okolje.

Države članice Komisiji predložijo vse zadevne podatke v zvezi z zgoraj navedenimi študijami.

3. Če Komisija meni, da v odstavku 1 določeni pogoji niso izpolnjeni, predloži Svetu ustrezen predlog.

▼ B

4. Države članice zagotovijo, da se najmanj vsaka 4 leta ponovno pregleda, ali je treba določiti nadaljnja občutljiva območja.

5. Države članice zagotovijo, da se v območjih, ki niso več določena za manj občutljiva območja, v sedmih letih izpolni ustrezne zahteve iz členov 4 in 5.

Člen 7

1. Države članice do 31. decembra 2005 zagotovijo, da je komunalna odpadna voda, ki vstopa v kanalizacijske sisteme, pred izpustom podvržena primernemu postopku čiščenja v smislu člena 2(9) v naslednjih primerih:

— za odpadno vodo iz aglomeracij s PE manjšim od 2 000, ki se odvaja v sladko vodo in estuarije,

— za odpadno vodo iz aglomeracij s PE manjšim od 10 000, ki se izliva v obalne vode.

▼ M4

Z odstopanjem od prvega odstavka je navedeni rok za Mayotte 31. december 2027.

▼ B*Člen 8*

1. Države članice lahko v izrednih primerih zaradi tehničnih težav in za prebivalstvo na geografsko razmejenih območjih pri Komisiji vložijo posebno prošnjo za podaljšanje roka za uskladitev s členom 4.

2. Ta primerno obrazložena prošnja mora prikazati obstoječe tehnične težave in mora vsebovati predlog akcijskega programa z ustreznim časovnim planom za uresničitev ciljev te direktive. Ta časovni plan bo vključen v program za izvajanje po členu 17.

3. Sprejeti so lahko samo tehnični razlogi in rok, podaljšan po odstavku 1, se ne sme podaljšati preko 31. decembra 2005.

▼ M3

4. Komisija preuči to prošnjo in sprejme ustrezne ukrepe v skladu z regulativnim postopkom iz člena 18(2).

▼ B

5. V izjemnih primerih, ko je možno prikazati, da naprednejše čiščenje ne bo prineslo nobenih koristi za okolje, se odpadna voda iz aglomeracij s PE nad 150 000, ki se odvaja v manj občutljiva območja, lahko obdela po postopku čiščenja, predpisanim v členu 6 za odpadno vodo iz aglomeracij s PE med 10 000 in 150 000.

▼ M3

V takih okoliščinah države članice Komisiji vnaprej predložijo zadevno dokumentacijo. Komisija primer preuči in sprejme ustrezne ukrepe v skladu z regulativnim postopkom iz člena 18(2).

▼ B*Člen 9*

Če na vode na območju jurisdikcije ene države članice škodljivo vpliva odvajanje komunalne odpadne vode iz druge države članice, lahko država članica, katere vode so prizadete, obvesti drugo državo članico in Komisijo o ustreznih dejstvih.

Udeležene države članice pripravijo, po potrebi skupaj s Komisijo, posvet za določitev problematičnih izpustov in o ukrepih, ki se jih je potrebno držati pri viru, da bi zaščitili prizadete vode in zagotovili skladnost z določbami te direktive.

Člen 10

Države članice zagotovijo, da bodo komunalne čistilne naprave, zgrajene za izpolnitev zahtev iz členov 4, 5, 6 in 7, načrtovane, zgrajene, upravljane in vzdrževane tako, da bo zagotovljena zadostna učinkovitost delovanja ob vseh običajnih lokalnih podnebnih razmerah. Pri načrtovanju naprav je potrebno upoštevati sezonsko spreminjanje bremena.

Člen 11

1. Države članice zagotovijo, da je pred 31. decembrom 1993 odvajanje tehnološke odpadne vode v kanalizacijske sisteme in komunalne čistilne naprave urejeno s predhodnimi ureditvami in/ali posebnimi dovoljenji pristojnih oblasti ali ustreznega organa.

▼ M3

2. Ureditve in/ali posebna dovoljenja morajo izpolnjevati zahteve iz dela C Priloge I. Komisija lahko spremeni te zahteve. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 18(3).

▼ B

3. Ureditve in posebna dovoljenja se ponovno pregledajo in po potrebi prilagodijo v rednih časovnih presledkih.

Člen 12

1. Očiščena voda se, če je mogoče, ponovno uporabi. Poti odstranjevanja odpadne vode so take, da bo škodljiv vpliv na okolje čim manjši.

2. Pristojne oblasti ali ustrezni organi zagotovijo, da bo odvajanje odpadne vode iz čistilnih naprav za komunalno odpadno vodo, urejeno s predhodnimi ureditvami in/ali posebnim dovoljenjem.

▼M3

3. Predhodne ureditve in/ali posebna dovoljenja, ki se nanašajo na odvajanje iz komunalnih čistilnih naprav, izdelana v skladu z odstavkom 2 znotraj aglomeracij s PE med 2 000 in 10 000 v primeru odvajanja v sladke vode in estuarije ter znotraj aglomeracij s PE večjim od 10 000 v primeru vsakršnega drugačnega odvajanja, morajo vsebovati pogoje za izpolnitev ustreznih zahtev iz dela B Priloge I. Komisija lahko spremeni te zahteve. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 18(3).

▼B

4. Ureditve in/ali dovoljenja se ponovno pregledajo in po potrebi prilagodijo v rednih časovnih presledkih.

Člen 13

1. Države članice zagotovijo, da bo do 31. decembra 2002 biološko razgradljiva tehnološka odpadna voda iz tovarn, ki spadajo v industrijske sektorje, navedene v Prilogi III, ki pred izpustom v sprejemne vode ne vstopa v komunalne čistilne naprave, pred izpustom izpolnjevala pogoje, ki jih v predhodnih ureditvah in/ali posebnem dovoljenju določi pristojna oblast ali ustrezni organ, in sicer za vse izpuste iz tovarn, ki predstavljajo PE 4 000 ali več.

2. Do 31. decembra 1993 pristojna oblast ali ustrezni organ v vsaki državi članici postavi zahteve, primerne naravi zadevne industrije za odvajanje take odpadne vode.

3. Komisija izvede primerjavo med zahtevami držav članic do 31. decembra 1994. Rezultate objavi v poročilu in po potrebi pripravi ustrezen predlog.

Člen 14

1. Blato, ki ostaja pri čiščenju odpadne vode, se, če je mogoče, ponovno uporabi. Poti odstranjevanja odpadnega blata so take, da bo škodljiv vpliv na okolje čim manjši.

2. Pristojne oblasti ali ustrezni organi zagotovijo, da je do 31. decembra 1998 odlaganje blata iz komunalnih čistilnih naprav urejeno s splošnimi pravili ali registracijo ali dovoljenjem.

3. Države članice zagotovijo, da je do 31. decembra 1998 odlaganje blata v površinske vode preko odlaganja z ladij, izpustom iz cevovodov ali na druge načine postopno ukinjeno.

4. Dokler oblike odstranjevanja blata, navedene v odstavku 3, niso ukinjene, države članice zagotavljajo, da je celotna količina strupenih, obstojnih ali bioakumulativnih materialov v blatu, odloženem v površinske vode, dovoljena za odlaganje in da se postopoma zmanjšuje.

▼B*Člen 15*

1. Pristojne oblasti ali ustrezni organi spremljajo:
 - izpuste iz komunalnih čistilnih naprav, da bi preverili, če izpolnjujejo zahteve iz Priloge I. B, v skladu s kontrolnimi postopki, določenimi v Prilogi I. D,
 - količino in sestavo blata, ki se odloži v površinske vode.
2. Pristojne oblasti ali ustrezni organi spremljajo vode, v katere se stekajo izpusti iz čistilnih naprav za komunalne odpadne vode in neposredne izpuste po členu 13, v primerih, v katerih se lahko pričakuje, da bo odvajanje močno prizadelo sprejemno okolje.
3. V primeru izpustov v skladu s členom 6 in v primeru, da se blato odlaga v površinske vode, države članice spremljajo in izvajajo druge primerne raziskave, da bi preverile, da odvajanje ali odlaganje ne vpliva škodljivo na okolje.
4. Podatki, ki jih pristojne oblasti ali ustrezni organi zberejo v skladu z odstavki 1, 2 in 3, se shranijo v državi članici in se dajo na razpolago Komisiji v šestih mesecih od prejema prošnje.

▼M3

5. Komisija lahko pripravi smernice za spremljanje iz odstavkov 1, 2 in 3 v skladu z regulativnim postopkom iz člena 18(2).

▼B*Člen 16*

Brez poseganja v uporabo določb Direktive Sveta 90/313/EGS z dne 7. junija 1990 o prostem dostopu do informacij o okolju⁽¹⁾ države članice zagotovijo, da ustrezne oblasti ali organi vsaki dve leti objavijo poročilo o stanju pri odvajanju komunalne odpadne vode in blata v njihovem območju pristojnosti. Države članice posredujejo ta poročila Komisiji takoj po njihovi objavi.

Člen 17

1. Države članice do 31. decembra 1993 izdelajo program za izvajanje te direktive.

▼M4

Z odstopanjem od prvega pododstavka Francija za Mayotte določi program za izvajanje te direktive do 30. junija 2014.

▼B

2. Države članice do 30. junija 1994 sporočijo Komisiji vsebino programov.

⁽¹⁾ UL L 158, 23.6.1990, str. 56.

▼M4

Z odstopanjem od prvega pododstavka Francija za Mayotte Komisiji do 31. decembra 2014 pošlje informacije o programu.

▼B

3. Države članice po potrebi vsaki dve leti do 30. junija priskrbijo Komisiji najnovejše informacije, opisane v odstavku 2.

▼M3

4. Komisija v skladu z regulativnim postopkom iz člena 18(2) določi načine in obrazce poročanja o nacionalnih programih. Kakršne koli spremembe teh načinov in obrazcev poročanja se sprejmejo v skladu s tem postopkom.

▼B

5. Komisija vsaki dve leti pregleda in oceni informacije, ki jih prejme v skladu z odstavki 2 in 3 zgoraj ter o tem objavi poročilo.

▼M2*Člen 18*

1. Komisiji pomaga odbor.

▼M3

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Rok iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

▼B*Člen 19*

1. Države članice sprejmejo zakone ali druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najkasneje do 30. junija 1993. O tem takoj obvestijo Komisijo.

2. Ko države članice sprejmejo predpise po odstavku 1, se v teh predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Načine sklicevanja določijo države članice.

3. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 20

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

PRILOGA I

ZAHTEVJE ZA KOMUNALNO ODPADNO VODO

A. Kanalizacijski sistemi ⁽¹⁾

Kanalizacijski sistemi morajo upoštevati zahteve pri čiščenju komunalne odpadne vode.

K načrtovanju, izgradnji in vzdrževanju kanalizacijskih sistemov je potrebno pristopiti v skladu z najboljšim tehničnim znanjem, brez nepotrebnih stroškov, pri čemer je potrebno posebno pozornost nameniti:

- količini in značilnostim komunalne odpadne vode,
- preprečevanju puščanja,
- omejevanju onesnaženja sprejemnih voda zaradi preplavljanja voda ob neurjih.

B. Izpust iz komunalnih čistilnih naprav v sprejemne vode ⁽¹⁾

1. Komunalne čistilne naprave morajo biti načrtovane ali prilagojene tako, da je možno vzeti vzorec vtočne odpadne vode in iztočne prečiščene vode pred izpustom v sprejemne vode.
2. Izpusti iz komunalnih čistilnih naprav, ki so podvrženi čiščenju v skladu s členoma 4 in 5, morajo izpolnjevati zahteve iz tabele 1.
3. Izpusti iz komunalnih čistilnih naprav, ki se stekajo v tista občutljiva območja, ki so podvržena eutrofikaciji, kot je določeno v Prilogi II. A(a), morajo dodatno izpolnjevati zahteve iz tabele 2 te priloge.
4. Če je potrebno, se uporabijo strožje zahteve, kot so tiste, navedene v tabeli 1 in/ali 2, da se zagotovi, da sprejemne vode izpolnjujejo določbe drugih zadevnih direktiv.
5. Mesta izpustov je potrebno izbrati, kolikor je mogoče tako, da je njihov vpliv na sprejemne vode čim manjši.

C. Tehnološka odpadna voda

Tehnološka odpadna voda, ki vstopa v kanalizacijske sisteme in komunalne čistilne naprave, mora biti predhodno obdelana, kolikor je potrebno, da bi:

- zaščitili zdravje delavcev v kanalizaciji in čistilnih napravah,
- zagotovili, da se kanalizacijski sistemi, čistilne naprave in druga sorodna oprema ne bi poškodovali.
- zagotovili, da delo čistilnih naprav in čiščenje blata potekajo neovirano,
- zagotovili, da izpusti iz čistilnih naprav ne vplivajo škodljivo na okolje ali povzročajo, da sprejemna voda ni usklajena z določbami drugih direktiv Skupnosti,
- zagotovili, da se blato lahko odlaga varno in okolju prijazno.

⁽¹⁾ Ker v praksi ni mogoče zgraditi kanalizacijskih sistemov in čistilnih naprav tako, da bi lahko prečistili vso odpadno vodo v razmerah, kot je neobičajno močno deževje, morajo države članice določiti merila za zmanjšanje onesnaženja zaradi preplavljanja vode ob neurjih. Ta merila lahko temeljijo na stopnji redčenja ali zmogljivosti v razmerju na tok ob suhem vremenu ali pa določajo neko sprejemljivo število preplavljanj na leto.

▼B**D. Referenčne metode za spremljanje in vrednotenje rezultatov**

1. Države članice zagotovijo, da se uporablja metoda spremljanja, ki zadošča vsaj ravni spodaj opisanim zahtevam.

Lahko se uporabljajo alternativne postopke tistim, navedenim v odstavkih 2, 3 in 4, če je možno dokazati, da so dobljeni rezultati enakovredni.

Države članice posredujejo Komisiji vse potrebne informacije o uporabljenih postopkih. Če Komisija meni, da pogoji po odstavkih 2, 3 in 4 niso izpolnjeni, poda Svetu ustrezen predlog.

2. Pretočno ali časovno sorazmerni 24-urni vzorci se zbirajo vedno v isti, dobro opredeljeni točki na iztoku in po potrebi na vtoku čistilne naprave, da bi spremljali skladnost z zahtevami za izpustno odpadno vodo, določenimi v tej direktivi.

Uporablja se dobra mednarodna laboratorijska praksa, s katero se čim bolj zmanjša degradacija vzorcev med zbiranjem in analizo.

3. Najmanjše letno število vzorcev se določi glede na velikost čistilne naprave in se jih zbira v rednih časovnih presledkih skozi celo leto:

— PE od 2 000 do 9 999: 12 vzorcev v prvem letu.
štiri vzorce v naslednjih letih, če je možno pokazati, da je voda v prvem letu ustrezala določbam Direktive; če eden izmed štirih vzorcev ne ustreza, je potrebno v naslednjem letu vzeti 12 vzorcev.

— PE od 10 000 do 49 999: 12 vzorcev.

— PE 50 000 ali več: 24 vzorcev.

4. Šteje se, da očiščena odpadna voda zadošča ustreznim vrednostim, če vzorci vode za vsak ustrezen parameter, ki se upošteva posamezno, pokažejo, da ustreza odgovarjajoči vrednosti parametra na naslednji način:

(a) za parametre, določene v tabeli 1 in členu 2(7), je največje dovoljeno število vzorcev, ki ne zadostijo zahtevam, izraženim v koncentracijah in/ali odstotku zmanjšanja v tabeli 1 in členu 2(7), določeno v tabeli 3;

(b) neustrezni vzorci, vzeti pod normalnimi pogoji obratovanja, se od vrednosti parametrov iz tabele 1, izraženih s koncentracijo, ne smejo razlikovati za več kot 100 %. Za vrednosti parametra neraztopljene snovi, izražene s koncentracijo, je sprejemljiva razlika do 150 %;

(c) za parametre, določene v tabeli 2, mora letna povprečna vrednost vzorcev za vsak parameter ustrezati ustrezni vrednosti parametra.

5. Ekstremne vrednosti zadevne kvalitete vode se ne upoštevajo, če so posledica neobičajnih razmer, kot je na primer močno deževje.

▼B

Tabela 1: Zahteve za izpuste iz komunalnih čistilnih naprav, ki so predmet določb členov 4 in 5 te direktive. Uporabljajo se vrednosti za koncentracijo ali za odstotek zmanjšanja.

Parametri	koncentracija	najnižji odstotek zmanjšanja ⁽¹⁾	referenčna metoda merjenja
Biokemijska potreba po kisiku (BPK5 pri 20 °C) brez nitrifikacije ⁽²⁾	25 mg/l O ₂	70 — 90 40 po členu 4(2)	Homogeniziran, nefiltriran, neprečejzen vzorec. Določitev raztopljenega kisika pred in po petdnevni inkubaciji pri 20 ± 1 °C v popolni temi. Dodatek zaviralca nitrifikacije.
Kemijska potreba po kisiku (KPK)	125 mg/l O ₂	75	Homogeniziran, nefiltriran, neprečejzen vzorec, Kalijev dikromat
Neraztopljene snovi	35 mg/l ⁽³⁾ 35 po členu 4(2) (PE večji od 10 000) 60 po členu 4(2) (PE med 2 000 in 10 000)	90 ⁽³⁾ 90 po členu 4(2) (PE večji od 10 000) 70 po členu 4(2) (PE med 2 000 in 10 000)	— filtriranje reprezentativnega vzorca skozi 0,45 µm filtrirno membrano. Sušenje pri 105 °C in tehtanje — centrifugiranje reprezentativnega vzorca (vsaj 5 minut s povprečnim pospeškom 2 800 do 3 200 g), sušenje pri 105 °C in tehtanje

⁽¹⁾ Zmanjšanje glede na obremenitev vtoka.

⁽²⁾ Ta parameter se lahko nadomesti z drugim parametrom: celokupni organski ogljik (COO) ali skupna potreba po kisiku (SPK), če je mogoče pokazati povezavo med BPK5 in nadomestnim parametrom.

⁽³⁾ Ta zahteva je neobvezna.

Analize v zvezi z izpusti iz lagun se opravijo na filtriranih vzorcih, vendar koncentracija neraztopljenih snovi v nefiltrirani vodi ne sme presegati 150 mg/l.

▼ **M1**

Tabela 2: Zahteve glede izpustov iz komunalnih čistilnih naprav na občutljivih območjih, kjer se pojavlja eutrofikacija, kot je določeno v Prilogi II.A(a). Eden ali oba parametra se lahko uporabita glede na lokalne razmere. Veljajo vrednosti za koncentracijo ali odstotek znižanja.

Parametri	Koncentracija	Najmanjši odstotek znižanja ⁽¹⁾	Referenčna merilna metoda
Celotni fosfor	2 mg/l (10 000-100 000 p.e.)	80	Molekulska absorpcijska spektrofotometrija
	1 mg/l (več kot 100 000 p.e.)		
Celotni dušik ⁽²⁾	15 mg/l (10 000-100 000 p.e.) ⁽³⁾	70-80	Molekulska absorpcijska spektrofotometrija
	10 mg/l (več kot 100 000 p.e.) ⁽³⁾		

⁽¹⁾ Znižanje glede na obremenitev dotoka na čistilno napravo.

⁽²⁾ Celotni dušik pomeni vsoto skupnega Kjeldahlovega dušika (organski in amoniakov dušik) nitratni dušik in nitritni dušik.

⁽³⁾ Te vrednosti koncentracij so povprečne vrednosti na letni ravni, kot so določene v odstavku D.4(c) Priloge I. Vendar pa se zahteve glede dušika lahko preverjajo na podlagi dnevnih povprečij, če se v skladu z odstavkom D.1 Priloge I dokaže, da je dosežena enaka raven zaščite. V tem primeru dnevno povprečje ne sme preseči 20 mg/l celotnega dušika za vse vzorce, ko je temperatura iztoka iz biološkega reaktorja višja ali enaka 12 °C. Pogoji glede temperature se lahko spremenijo z omejitvijo časa delovanja, pri čemer pa se upoštevajo regionalni podnebni pogoji.

▼B

Tabela 3

število vzorcev, odvzetih v enem letu	največje sprejemljivo število vzorcev, pri katerih so dopustna odstopanja
4-7	1
8-16	2
17-28	3
29-40	4
41-53	5
54-67	6
68-81	7
82-95	8
96-110	9
111-125	10
126-140	11
141-155	12
156-171	13
172-187	14
188-203	15
204-219	16
220-235	17
236-251	18
252-268	19
269-284	20
285-300	21
301-317	22
318-334	23
335-350	24
351-365	25

PRILOGA II

MERILA ZA OPREDELITEV OBČUTLJIVIH IN MANJ OBČUTLJIVIH OBMOČIJ

A. Občutljiva območja

Vodno telo mora biti prepoznano za občutljivo območje, če spada v eno izmed naslednjih skupin:

- (a) naravna sladkovodna jezera, druga sladkovodna telesa, estuariji in obalne vode, ki so evtrofni ali ki lahko v bližnji prihodnosti postanejo evtrofni, če se ne ukrepa zaščitno.

Pri odločanju, katero hranilo bi bilo potrebno zmanjšati z nadaljnjim čiščenjem, lahko upoštevamo naslednje elemente:

- (i) jezera in tokovi, ki se izlivajo v jezera/rezervoarje/zaprte zalive, ki imajo majhno vodno izmenjavo, s čimer lahko pride do kopičenja. V teh območjih je potrebno vključiti odstranjevanje fosforja, razen če je mogoče pokazati, da odstranjevanje fosforja ne bo vplivalo na stopnjo evtrofikacije. Kjer prihaja do izpustov iz velikih aglomeracij, je vredno premisliti tudi o odstranjevanju dušika;
- (ii) estuariji, zalivi in druge obalne vode, ki imajo majhno vodno izmenjavo ali ki prejmejo velike količine hranil. Izpusti iz majhnih aglomeracij v teh območjih večinoma niso zelo pomembni, v primeru velikih aglomeracij pa je potrebno vključiti odstranjevanje fosforja in/ali dušika, razen če je mogoče pokazati, da odstranjevanje ne bo vplivalo na stopnjo evtrofikacije;
- (b) površinske sladke vode, namenjene odvzemu pitne vode, ki bi lahko vsebovale večjo koncentracijo dušika od tiste, določene z ustreznimi določbami Direktive Sveta 75/440/EGS z dne 16. junija 1975 o zahtevah glede kvalitete površinske vode, namenjene za odvzem pitne vode v državah članicah⁽¹⁾, če se ne ukrepa.
- (c) območja, kjer je potrebno dodatno čiščenje poleg tistega, predpisanega v členu 4 te direktive, da bi izpolnili direktive Sveta.

B. Manj občutljiva območja

Morsko vodno telo ali območje je lahko prepoznano za manj občutljivo območje, če odvajanje odpadne vode ne vpliva škodljivo na okolje, kot posledica morfologije, hidrologije ali posebnih hidravličnih pogojev v tistem območju.

Ko se določajo manj občutljiva območja, morajo države članice upoštevati tveganje, da se izpuščeno breme lahko prenese v sosednja območja, kjer ima lahko škodljive učinke na okolje. Države članice morajo upoštevati občutljiva območja zunaj njihove nacionalne jurisdikcije.

Ko se določajo manj občutljiva območja, je potrebno upoštevati naslednje elemente:

odprti zalivi, estuariji in druge obalne vode z dobro vodno izmenjavo, ki niso podvržene evtrofikaciji ali pomanjkanju kisika ali ni verjetno, da bi postale evtrofne ali da bi prišlo do pomanjkanja kisika zaradi izpusta komunalne odpadne vode.

⁽¹⁾ UL L 194, 25.7.1975, str. 26, kakor je bila spremenjena z Direktivo 79/869/EGS (UL L 271, 29.10.1979, str. 44).

▼B

PRILOGA III

INDUSTRIJSKI SEKTORJI

1. predelava mleka
2. pridelava sadnih in zelenjavnih proizvodov
3. proizvodnja in polnjenje brezalkoholnih pijač
4. predelava krompirja
5. mesna industrija
6. pivovarne
7. proizvodnja alkohola in alkoholnih pijač
8. proizvodnja živalske krme iz rastlinskih proizvodov
9. proizvodnja želatine in lepila iz kož, krzna ali kosti
10. proizvodnja slada
11. industrija za predelavo rib